

TEKST
Eva Hugaerts

FOTOGRAFIE
Anton Coene

“In mijn 43-jarige ziekenhuis carrière zag ik de sector langzaam achteruitgaan. Ik groeide syndicaal op met de Witte Woede in 1988, ontstaan na schokkende misstanden in een instelling voor mentaal gehandicapten. Onze acties dwongen uiteindelijk een loonopslag van 21 procent af — een triest bewijs van hoe onderbetaald zorgpersoneel toen was.”

Diezelfde drive heeft ze vandaag nog. “Met verontwaardiging schreef ik een open brief aan premier De Wever: 40 miljoen euro extra voor de zorg is véél te weinig. Over vijf jaar zijn er 350.000 85-plussers, tegenover 220.000 vandaag. Meer zorgwaarde vraagt meer handen aan het bed, geen holle beloften.

De schrijnende gebeurtenissen in het woonzorgcentrum van Oudenaarde waar stagiairs ouderen mishandelden, tonen hoe kwetsbaar onze ouderen zijn. Zonder voldoende, goed opgeleid personeel herhalen zulke drama's zich. Toch blijft de regering blind: ze wil snijden in werkloosheidsuitkeringen en eindeloopbaanmaatregelen, essentieel voor zij-instromers en zwaarbelaste zorgverleners.”

In het zorgcomité van ACV Openbare Diensten hoort Erna de wanhoopskreten van de werkvloer: personeelstekorten, onhoudbare werkdruk, nacht- en weekenddiensten. “Zwaar werk dat men niet volhoudt tot 67 jaar. Onderzoekers noemen 63 jaar een realistische pensioenleeftijd, maar onze regering straft wie deeltijds werkt of noodgedwongen vroegtijdig stopt.

Waar is het respect gebleven? Tijdens de pandemie applaudisseerden we voor het zorgpersoneel. Nu worden ze afgestraft. In onze sector, waar vooral vrouwen werken, leidt deeltijds werk bovendien tot nóg lagere pensioenen.

Tegelijkertijd vond de regering wél zomaar 4 miljard voor defensie. Maar voor ouderen en hun zorgverleners? Niets. Als de indexering van de pensioenen wordt uitgesteld, kunnen velen hun rusthuis niet eens betalen. Ook ik niet. Ik vraag me af: wat zijn ouderen vandaag nog waard? Waar is dat warme Vlaanderen waar Diependaele zo graag mee uitpakt?”

PRIORITEIT KWALITEIT

De militanten van UZ Gent hebben hun collega's bevraagd over hun ervaringen met kwaliteit op de werkvloer. In het ziekenhuis is kwaliteit van werk natuurlijk enorm belangrijk om aan goede patiëntenzorg te kunnen doen. Maar om kwaliteit te kunnen leveren, moet je voldoende tijd hebben. En daarvoor zijn er voldoende personeelsleden en middelen nodig. Besparingen zorgen dan net voor het omgekeerde effect.

Besparen op mensen en middelen is natuurlijk niet alleen een verhaal van UZ Gent. In vele andere sectoren binnen openbare diensten klinken dezelfde bezorgdheden. Ook een buschauffeur, loketbediende of maatschappelijk werker heeft vaak het gevoel het werk niet helemaal te kunnen uitvoeren zoals hij of zij wil. Daarom lanceert ACV Openbare Diensten nu ook een bredere enquête rond kwaliteit. We nodigen jullie als medewerker van een openbare dienst uit om die in te vullen.

*Ilse Heylen is voorzitter
van ACV Openbare Diensten*

